

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lutego 1939 r.

o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu na rok podatkowy 1939 od przedsiębiorstw eksploatacji taksówek.

Na podstawie art. 9 ust. (2) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przedsiębiorstwa eksploatujące najwyżej pięć taksówek (dorożek samochodowych) dla zarobkowego przewozu osób i towarów mogą od wykonywanych świadczeń uiszczyć podatek obrotowy na rok podatkowy 1939 w formie ryczałtu pod warunkiem, że:

a) posiadają właściwe świadectwa przemysłowe na rok 1939 oraz

b) zapłacą zryczałtowany podatek w kwotach i terminach określonych w §§ 3 i 4.

(2) Podatek w formie ryczałtu może być uiszczony zarówno przez istniejące w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego jak i przez powstałe dopiero po tym dniu przedsiębiorstwa wymienione w ust. (1).

§ 2. Nie podlegają zryczałtowanemu podatkowi świadczenia następujących spośród wymienionych w § 1 przedsiębiorstw:

a) należących do kupców rejestrowych,

b) prowadzących od początku 1939 roku bądź od chwili rozpoczęcia eksploatacji taksówek w ciągu tego roku księgi handlowe w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

§ 3. (1) Zryczałtowany podatek obrotowy wynosi od każdej zarejestrowanej dla celów eksploatacji taksówki:

1) w m. st. Warszawie — zł 50,

2) w Bydgoszczy, Chorzowie, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Sosnowcu — zł 30,

3) w pozostałych miejscowościach — zł 20.

(2) Wymienione w ust. (1) kwoty zryczałtowanego podatku uwzględniają już część należności za nabyte dla przedsiębiorstwa świadectwo przemysłowe na rok 1939, potrącalną z pobieranego na zasadach ogólnych podatku obrotowego w myśl art. 15 ust. (2) ustawy. Przy wpłacie zryczałtowanego podatku nie będą zatem dokonywane żadne potrącenia.

(3) Dla przedsiębiorstw, których działalność lub dodatkowa eksploatacja taksówek w granicach nie przekraczających ogólnej ilości pię-

ciu taksówek rozpocznie się dopiero od dnia 1 lipca 1939 r. lub po tym terminie, wymienione w ust. (1) kwoty zryczałtowanego podatku obniża się do połowy.

§ 4. (1) Zryczałtowany podatek płatny jest we właściwym urzędzie skarbowym:

a) dla przedsiębiorstw istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego — w terminie do dnia 15 kwietnia 1939 r.,

b) dla przedsiębiorstw powstałych po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego — przed rozpoczęciem eksploatacji taksówek,

c) w przypadku zarejestrowania w ciągu roku 1939 przez przedsiębiorstwo objęte ryczałtem nowonabytych taksówek w granicach nie przekraczających ogólnej ilości pięciu zarejestrowanych taksówek — przed rozpoczęciem eksploatacji każdej nowozarejestrowanej taksówki.

(2) Przy wpłacie zryczałtowanego podatku płatnik obowiązany jest okazać nabyte dla przedsiębiorstwa świadectwo przemysłowe na rok 1939 oraz złożyć w urzędzie skarbowym pisemne oświadczenie, zawierające następujące dane:

1) nazwisko i imię płatnika oraz miejsce jego zamieszkania,

2) adres przedsiębiorstwa — w razie utrzymywania oddzielnego zakładu,

3) kategorię nabytego na rok 1939 świadectwa przemysłowego,

4) ogólną ilość zarejestrowanych przez płatnika taksówek oraz

5) datę rejestracji i urzędowe numery rejestracyjne taksówek.

(3) W razie dodatkowego zarejestrowania nowonabytych taksówek (ust. (1) lit. c)), płatnik obowiązany jest przed rozpoczęciem eksploatacji tych taksówek złożyć w urzędzie skarbowym — pod rygorem grzywny, przewidzianej w art. 185 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) — pisemne oświadczenie, podając w nim ilość i numery rejestracyjne nowonabytych taksówek oraz datę ich rejestracji.

(4) Właściwym do poboru zryczałtowanego podatku jest urząd skarbowy, w którym nabyto świadectwo przemysłowe na rok 1939.

§ 5. Jeżeli przedsiębiorstwo objęte ryczałtem ulegnie likwidacji w ciągu 1939 roku lub jeżeli taksówki, od których opłacono zryczałtowany podatek, zostaną w tym roku wycofane z eksploatacji — kwoty uiszczanego podatku nie podlegają zwrotowi.

§ 6. (1) W stosunku do świadczeń, będących przedmiotem zryczałtowanego podatku, nie może być dokonany wymiar podatku na zasadach ogólnych ani też nie mogą być pobrane zaliczki w myśl art. 8 ustawy.

(2) Podatek na zasadach ogólnych będzie jednak pobrany od świadczeń tych przedsiębiorstw objętych ryczałtem, które w roku 1939 zarejestrują dla celów eksploatacji więcej niż pięć taksówek. W tym przypadku wpłacone

kwoty ryczałtu zostaną zarachowane na poczet zaliczek, pobieranych w myśl art. 8 ustawy.

(3) Fakt zarejestrowania taksówki, powodujący wyłączenie z ryczałtu, obowiązany jest płatnik podać do wiadomości urzędu skarbowego w ciągu miesiąca od daty zarejestrowania pod rygorem grzywny, przewidzianej w art. 185 ordynacji podatkowej.

§ 7. Urzędowi skarbowemu służy prawo darowania na prośby płatników skutków zaniedbania terminów ustalonych w § 4.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa z wyjątkiem ziem odzyskanych w roku 1938.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 marca 1939 r.

w sprawie regulaminu wyborczego do Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 40 ust. (5) ustawy z dnia 16 sierpnia 1938 r. o samorządzie gminy m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. Przez powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia artykuły ustawy należy rozumieć artykuły ustawy z dnia 16 sierpnia 1938 r. o samorządzie gminy m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 479). Przez powołane bez bliższego określenia paragrafy należy rozumieć paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Wybory członków zarządu miejskiego zarządza Minister Spraw Wewnętrznych, któremu przysługuje ogólny nadzór nad czynnościami wyborczymi i z tego tytułu korzysta on analogicznie z uprawnień, określonych w art. 62 ustawy. W zarządzeniu wyborów Minister Spraw Wewnętrznych podaje dzień zarządzenia wyborów i pierwszy termin zebrania wyborczego oraz określa, jakich członków zarządu miejskiego należy wybrać. Jeżeli na zebraniu wyborczym w pierwszym terminie dokonano wyboru nie wszystkich członków zarządu miejskiego, określonych w zarządzeniu wyborów, wówczas terminy następnych zebrań wyborczych określa prełożony gminy, zawiadamiając o tym każdorazowo Ministra Spraw Wewnętrznych. W razie niedokonania wyboru Prezydenta miasta lub wiceprezydentów, Minister Spraw Wewnętrznych może zastosować przepisy art. 42 ust. (2) ustawy.

(2) Na podstawie zarządzenia wyborów (ust. 1) prełożony gminy zawiadamia wszystkich radnych o miejscu, dniu i godzinie zebrania wyborczego, podając cel zebrania. Zawiadomienie radnych powinno być dokonane co najmniej na 3 dni przed zebraniem, na piśmie, za potwierdzeniem odbioru.

(3) Zebranie wyborcze jest niejawną. Na zebraniu oprócz radnych mogą być obecni:

- a) dotychczasowi członkowie zarządu miejskiego,
- b) pracownicy miejscy, wyznaczeni przez Prezydenta Miasta do wykonywania czynności pomocniczych i porządkowych.

§ 3. (1) Do ważności wyborów członków zarządu miejskiego, konieczna jest obecność więcej niż połowy ustawowej liczby radnych.

(2) Obecność swą na posiedzeniu radni stwierdzają przez podpisanie się na liście obecności.

(3) W braku wymaganej liczby radnych prełożony gminy zwołuje powtórne zebranie wyborcze radnych, które powinno odbyć się najpóźniej w 7 dni po pierwszym zebraniu. Jeżeli na powtórne zebranie również nie przybędzie wymagana liczba radnych, prełożony gminy stwierdza niedokonanie wyboru, o czym niezwłocznie donosi władzy nadzorczej.